

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 2) เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำแนกตามเพศ ชั้นปี คณะ สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ แบบสอบถาม จำนวน 5 ตอน ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน สถิติ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน และสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักศึกษาที่มีคณะต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักศึกษาที่มีระดับสัมพันธภาพในครอบครัวต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. นักศึกษาที่มีระดับสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
7. นักศึกษาที่มีระดับสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05